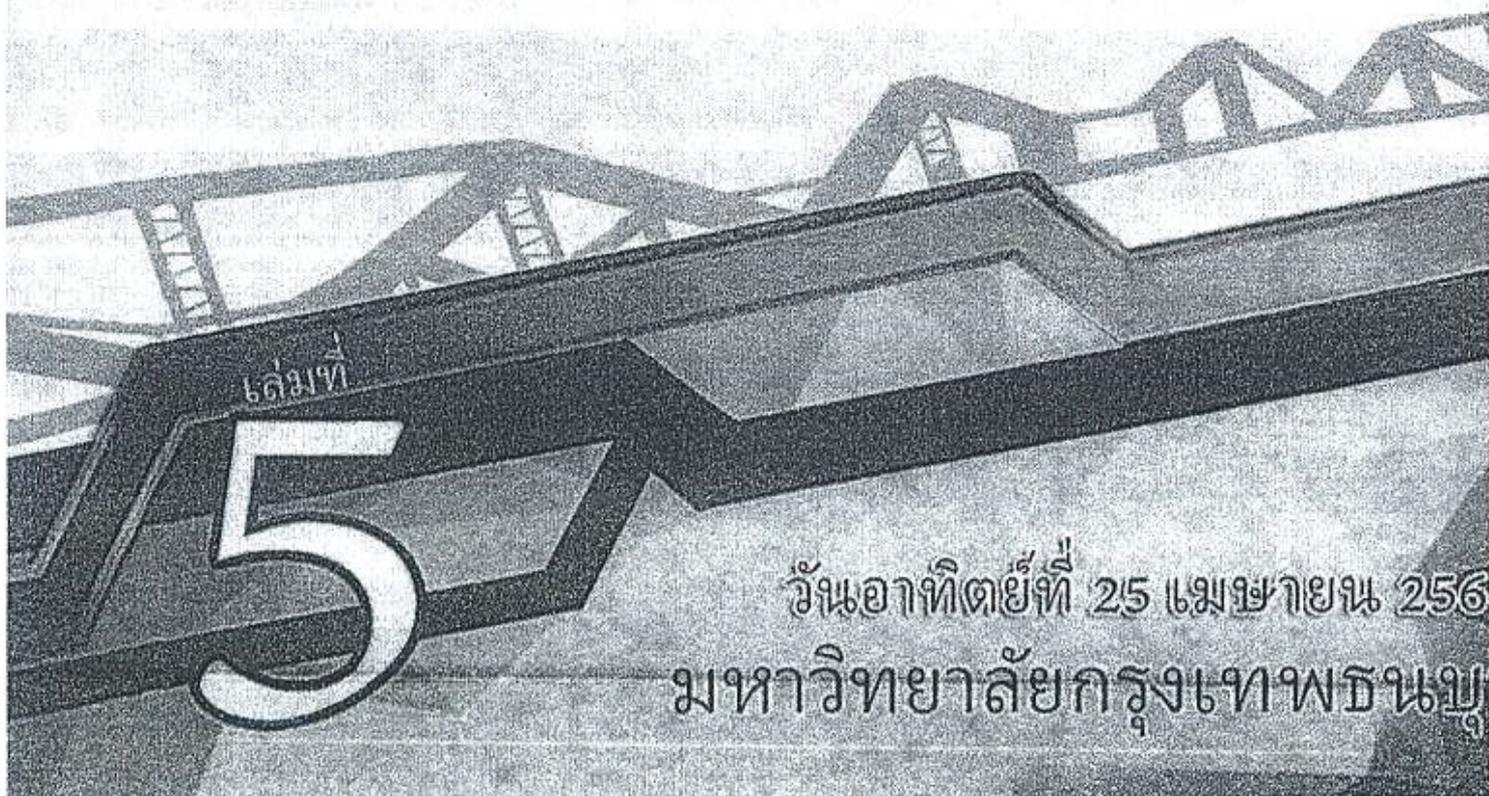

การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 9
 The Ninth National Symposium Concerning the Research Work

“การสร้างสรรค์ นวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างวิถีชีวิตใหม่

“Creating a New Innovation
 for a New Lifestyle”

วันที่ 25 เมษายน 2561
 มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สารบัญ

การนำเสนอผลงานวิจัย	หน้า
กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์	
18 ต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนทำฟาร์มโคนมของสมาชิกรายย่อย สหกรณ์ อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดสระบุรี The cost and return from the farming of members of the Copia. Sub-district, Mueang Lek District, Saraburi Province ดวงกมล ชัยศรีษะ และ จิตตมาส เคนนอก.....	181
19 ต้นทุนและผลตอบแทนของการแปรรูปผลิตภัณฑ์กุ้งเหยียด บ้านสาขา ตำบล นาเกลือ อำเภอเมืองพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ Cost and return of stretching shrimp product processing at Bansakla Naklua Subdistrict Mueangphrasamutchedi District Samutprakan Province จิตติยา คำนนท์ และ ปวีณา ศรีวงษ์แก้ว.....	191
20 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านกาแฟในจังหวัดนครปฐม Factors affecting the decision of choosing a coffee shop in Nakhon Pathom Province นงลักษณ์ ศิริพิศ และ พนิดา กาลจักร.....	199
21 ต้นทุนและผลตอบแทนของการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย Cost and Return of Making Coconut Glass Chiangkhan District Loei Province วสันต์ ลินจี, จิตติยา คำนนท์ และ สุธิดา ศิลาวงศ์.....	209
22 ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลพยุหะ จังหวัดนครสวรรค์ Factors affecting the attitudes of the people toward the election of the members of phayuha district council. Nakhon sawan province สิทธิกร เฉลิมพงษ์, ประภัสสร คุ้มสุวรรณ และ ธนันต์พล ช่วงประยูร.....	218

ต้นทุนและผลตอบแทนของการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย Cost and Return of Making Coconut Glass Chiangkhan District Loei Province

วสันต์ ลีนจี¹, ธิติยา คำนนท์², สุธิดา ศิลาวงศ์³

Wasan Linjee¹, Thitiya Khumnon², Sutida Silawong³

¹วิทยาลัยอาชีวศึกษากรุงเทพมหานคร,

¹Krungthep Business Vocational College, 091-765-9797

²คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 080-619-7562

²Faculty of Accounting Bangkokthonburi University, 080-619-7562

³คณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 098-472-5671

³Faculty of Accounting Bangkokthonburi University, 098-472-5671

¹tonkmutt@hotmail.com, ²Thitiya.ch@hotmail.com, ³Sutida@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ กลุ่มสตรีทำมะพร้าวแก้ว จำนวน 40 ราย และศึกษาจากเอกสารวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้ข้อมูลของต้นทุนการผลิตและรายได้ สำหรับการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนในรูปของการวิเคราะห์วิธีระยะเวลาคืนทุน (Payback Period : PB)

ผลการวิจัย พบว่า ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มสตรีการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เป็นเพศหญิงทั้งหมด มีอายุ 31-40 ปี มีประสบการณ์ในการทำมะพร้าวแก้ว ระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การลงทุนมีต้นทุนการผลิตรวม 479,091.80 บาท รายได้รวม 641,300 บาท และต้นทุนเฉลี่ย ถุงละ 61.67 บาท มีระยะเวลาคืนทุน เท่ากับ 3 เดือน Payback Period

คำสำคัญ : ต้นทุน , ผลตอบแทน

Abstract

The purpose of this research was to Profitability analysis of the cost and return of the Making coconut glasses Chiangkhan District Loei Province, using the method of collecting data from interviews. A group of 40 women made coconut glass and studied from academic papers and related researches to obtain information on production costs and income. For cost and return analysis in the form of an analysis of the (Payback Period : PB) method.

The results of the research showed that the general information of the group of women making coconut glass Chiangkhan District, Loei Province, all female, age 31-40 years, experienced in making coconut, for a period of 1 year or more, graduated from secondary school. The investment has a total production cost of 479,091.80 baht, total income 641,300 baht, and the average cost of 61.67 baht per bag, has a payback period of 3 months.

Keywords: costs , returns

บทนำ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ที่มีจุดมุ่งหมายในการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและ ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยภายใต้แนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐาน การพัฒนาที่สำคัญของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนฐานศักยภาพ และความเข้มแข็งของชุมชนอย่างสมดุล เน้นพัฒนาระบบการป้อนเพาะวิสาหกิจชุมชนควบคู่ไปกับการ สร้างผู้ประกอบการใหม่ ด้วยการพัฒนามาตรฐานสินค้า การสร้างตราสินค้า การจัดการเรื่องทรัพย์สินทางปัญญา และ การพัฒนา ทักษะในการประกอบอาชีพของกลุ่มต่างๆให้สอดคล้องกับความหลากหลายของชุมชน เพื่อลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563)

จังหวัดเลยมีแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งมียุทธศาสตร์ เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ที่มีจุดมุ่งหมายคือการส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร ซึ่งจังหวัดเลยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร โดยจะมีการขยายฐานการผลิตและการตลาดด้านการเกษตร มีการพัฒนาเกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร ในชุมชนให้ มีศักยภาพในด้านการผลิต การแปรรูป การตลาดและการเข้าถึงแหล่งทุน และมีความพร้อมต่อการค้าสินค้าและบริการ พร้อมทั้งได้ให้ความสำคัญที่เกี่ยวกับการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและพร้อมที่จะพัฒนาสู่ ธุรกิจ SMEs วิสาหกิจชุมชน ซึ่งมะพร้าวเป็นไม้ผลที่มีอยู่ทั่วไป ในอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย กลุ่มอาชีพสตรีจำนวนหนึ่งได้รวมตัวกันเพื่อจะแสวงหาอาชีพเสริมเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัว จึงได้ประสานงานขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเลย เพื่อให้มาฝึกอบรมและฝึกสอนวิธีการทำมะพร้าวแก้ว เพื่อนำไปจำหน่ายที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัด อาชีพการทำมะพร้าวแก้วจึงได้ขยายไปอย่างกว้างขวาง และพัฒนาจากการแปรรูปมะพร้าวแก้ว สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเชียงคานและสำนักงานเกษตรอำเภอเชียงคานได้มาจัดตั้งกลุ่มและฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะให้แก่กลุ่มสตรีในด้านการรวมกลุ่ม การกำหนดกฎกติกา

การตั้งคณะกรรมการบริหาร การแสวงหาทุน การจัดทำบัญชี ตลอดจนศึกษาดูงานกลุ่มที่ประสบผลสำเร็จ

ปัจจุบันกลุ่มสตรีมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน มีผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการแปรรูปผลผลิตโดยใช้วัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น มะพร้าวแก้ว กล้วยอบเนย กล้วยทอด กล้วยฉาบ วุ้นมะพร้าว ขนมทองพับ มะขามคลุก/สามรส และน้ำผลไม้ตามฤดูกาลการพัฒนาการผลิตสู่การตลาด ระบบการผลิตเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด ผลิตภัณฑ์ต้องมีการพัฒนาและการบรรจุภัณฑ์ต้องได้รับการพัฒนา เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ของกลุ่มมีหลากหลาย ตามฤดูกาลของผลผลิตทางการเกษตรที่เป็นทรัพยากรของท้องถิ่น กลุ่มได้มีการปรับปรุงพัฒนากรรมวิธีการผลิตโดยเน้นการผลิตที่ สะอาด ถูกหลักอนามัย ไม่มีสารเจือปนและได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานจากสาธารณสุขจังหวัดเลย (อย.) มีการจำหน่ายทั้งปลีกและส่ง

การทำมะพร้าวแก้วของกลุ่มสตรีอำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ถือได้ว่าเป็นการสร้างรายได้ให้ครอบครัวกลุ่มสตรี จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจในการศึกษาเรื่องการทำมะพร้าวแก้ว เพื่อให้ทราบต้นทุนและผลตอบแทนการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ควบคุมและตัดสินใจในการบริหารงานของกลุ่มมะพร้าวแก้วให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อีกทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบการบริหารงานให้สามารถเจริญเติบโตอยู่รอดมั่นคงได้ในระยะยาว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มสตรีที่ทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
2. เพื่อศึกษาต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนในการคินทุนของการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยในอดีตหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ต้นทุนมีความหมายสำหรับฝ่ายบริหารเป็นอย่างยิ่งในการตัดสินใจเกี่ยวกับการผลิต หรือการซื้อสินค้า การกำหนดราคาขาย การยกเลิกผลิตภัณฑ์ การเลือกกรรมวิธีการผลิต และประเภทสินค้า ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินค้าจะต้องแสดงต้นทุนอย่างละเอียด จึงจะช่วยผู้บริหารให้สามารถวิเคราะห์ทางเลือกต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพสูงสุด (เฉลิมขวัญ คุรุบุญยงค์, 2554: 72)

อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน (Return on Investment หรือ ROI) เป็นเกณฑ์ในการวัดการปฏิบัติงานที่มีความสำคัญมาก เกณฑ์ในการวัดการปฏิบัติงานมีหลายอย่าง เช่น วัดจากการเปลี่ยนแปลงในยอดขาย เปลี่ยนแปลงในกำไร หรือวัดจากผลิตผลที่ได้ การวัดแต่ละอย่างมิได้เป็นเกณฑ์วัดที่สมบูรณ์ ถ้ายอดขายเพิ่มแสดงว่าการปฏิบัติงานทำได้ดี แต่การเพิ่มขึ้นของยอดขายอาจเป็นผลให้เสียค่าใช้จ่ายสูง เช่น เสียส่วนลดสูง หรือเกิดจากการลดราคา ดังนั้น เกณฑ์การวัดที่ดีควรวัดจาก

กำไร ซึ่งเป็นปัญหาอีกว่ากำไรมากหรือน้อย เปรียบเทียบจากอะไร ทางหนึ่งที่ทำให้เราทราบถึงภาวะในการหากำไรของบริษัท ก็คือ การเปรียบเทียบกำไรที่หาได้กับขนาดของเงินที่ลงทุน ดังนั้นวิธีการวัดการปฏิบัติงานของธุรกิจด้วยกำไรสุทธิต่อเงินลงทุนในสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ จึงเป็นวิธีที่ใช้ได้ดีและใช้กันอย่างกว้างขวาง

อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน ใช้ประโยชน์ในการเปรียบเทียบเลือกทางเลือกในการลงทุน หากทางเลือกต่าง ๆ ให้ผลตอบแทนที่แตกต่างกัน แต่มีระดับความเสี่ยงที่เท่ากับ กรณีเช่นนี้จะเลือกทางเลือกที่ให้อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนสูงที่สุด แต่ตามข้อเท็จจริงการลงทุนในสินทรัพย์แต่ละประเภท อัตราผลตอบแทนที่ได้ไม่เท่ากัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเสี่ยงในสินทรัพย์ลงทุนประเภทนั้น ๆ เช่น ลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล อัตราผลตอบแทนจะต่ำ เนื่องจากความเสี่ยงน้อยมากหรือกล่าวได้ว่าไม่มีความเสี่ยงเลย ผิดกับการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินทรัพย์ประเภทที่มีอายุการใช้งานมากกว่าหนึ่งปี ความเสี่ยงจะสูงและอัตราผลตอบแทนที่ต้องการเพื่อให้คุ้มกับความเสี่ยงจึงสูงด้วย ดังนั้นอัตราผลตอบแทนจึงใช้ประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานว่าผลตอบแทนที่ได้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่

สูตรในการคำนวณหาอัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนมี ดังนี้ (เพชรี ขุนทรัพย์, 2554 : 282)

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์ลงทุน}} \times 100$$

ในแง่ของการใช้อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนเพื่อการบริหารภายใน ควรประเมินการดำเนินงานด้วยสินทรัพย์ก่อนหักค่าเสื่อมราคาสะสมด้วยเหตุผลดังนี้

1. สินทรัพย์เมื่อถูกใช้งานผ่านไป ยังคงสามารถใช้ต่อไปได้ การคิดค่าเสื่อมราคาในแต่ละปี เป็นเพียงการจัดสรรสินทรัพย์ถือเป็นค่าใช้จ่าย เพื่อคำนวณกำไรเท่านั้น

2. ถ้าสินทรัพย์ที่ใช้เป็นสินทรัพย์สุทธิ ในปีต่อ ๆ ไป สินทรัพย์สุทธิจะลดลงทั้ง ๆ ที่กำไรปีต่อไป ยังคงเหมือนเดิม อัตราผลตอบแทนจากเงินลงทุนสุทธินี้จะเพิ่มขึ้นโดยไม่ต้องใช้ความพยายามมากกว่าเดิม ซึ่งอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม

อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets หรือ ROA) ในหมวดของการวัดประสิทธิภาพในการบริหารงานของฝ่ายบริหาร เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า อัตราความสามารถในการหากำไร (Earning Power) เป็นการวัดการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ที่มีอยู่ว่าใช้ได้มากน้อยเพียงใดซึ่งคำนวณจากสูตร ดังนี้ (เพชรี ขุนทรัพย์, 2554:283)

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม(ROA)} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

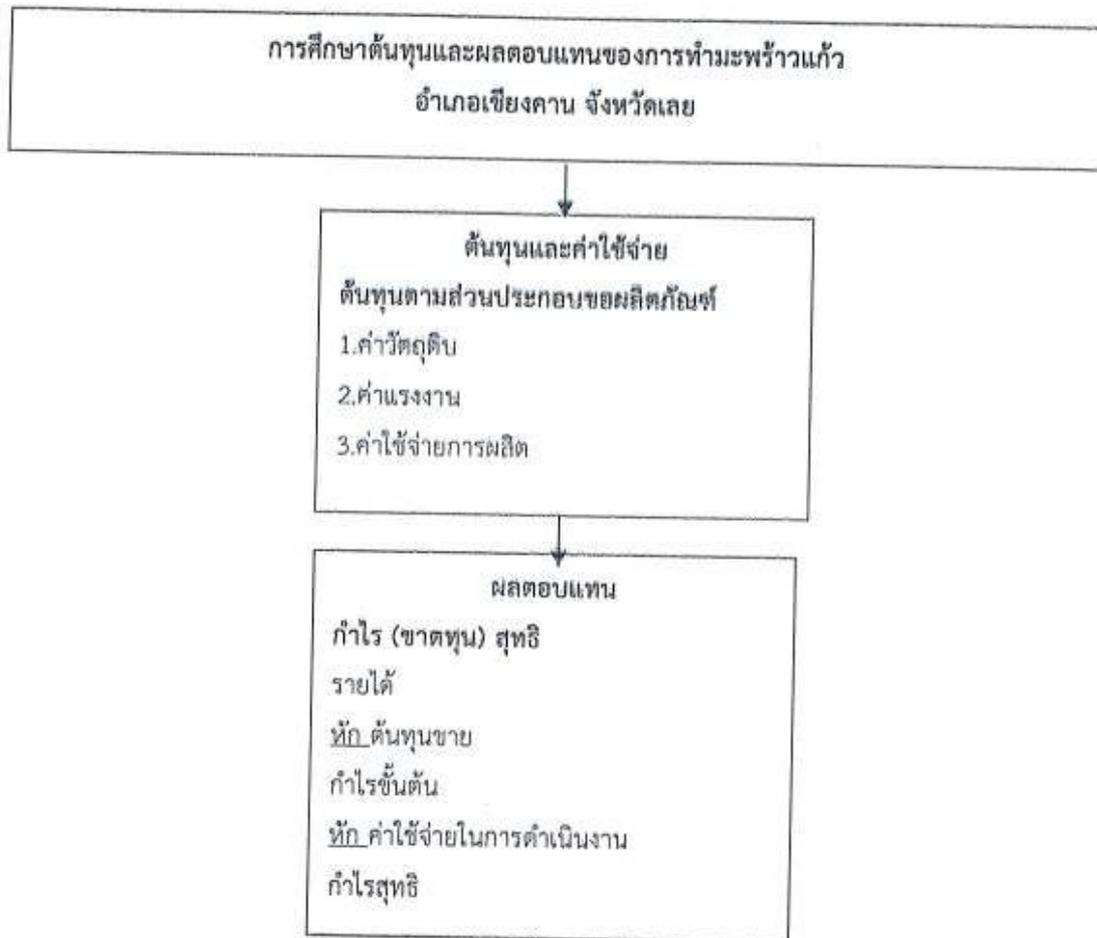
จุดคุ้มทุน (Break even point) การวิเคราะห์โดยใช้กำไรขั้นต้นต่อหน่วย เป็นการวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดที่ว่า จะต้องขายกี่หน่วยเพื่อให้กำไรขั้นต้นต่อหน่วยครอบคลุมต้นทุนคงที่ทั้งหมด จะทำให้เข้าใจง่ายที่สุด ทั้งนี้เพราะกำไรต่อหน่วยหลังหักต้นทุนผันแปร เหลือเท่าใดก็นำไปหารต้นทุนคงที่

ทั้งหมด ที่เกิดขึ้น ก็จะเป็นปริมาณขาย ณ จุดคุ้มค่าต้นทุนคงที่ และไม่เกิดกำไรหรือขาดทุนการ
คำนวณหาจุดคุ้มทุนสามารถคำนวณได้จากสูตร ดังนี้ (เฉลิมขวัญ ทรัพย์บุญยงค์, 2554: 259)

$$\text{ปริมาณขาย ณ จุดคุ้มทุน} = \frac{\text{ต้นทุนคงที่รวม}}{\text{ราคาต่อหน่วย} - \text{ต้นทุนแปรต่อหน่วย}}$$

ชาลิสา สุวรรณกิจ, กนกเนตร เปรมปรี (2559) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบต้นทุนและ
ผลตอบแทนระหว่างการปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์กับเกษตรเคมี พบว่า การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ
ศึกษาเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนระหว่างการปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์กับเกษตรเคมีของ
เกษตรกร ตำบลบางใหญ่ อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการเพาะปลูก 2557 การเลือกกลุ่ม
ตัวอย่างเป็นแบบตามสะดวก จำนวน 20 ราย ประกอบด้วยเกษตรกรที่ปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์
จำนวน 10 ราย และเกษตรกรที่ปลูกข้าวเกษตรเคมี จำนวน 10 ราย และรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการ
สัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ t-test ผลการวิจัยพบว่า
การปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์มีต้นทุนทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 4,230.85 บาท รายได้เฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ
6,007.55 บาท ทำให้การปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 1,776.70 บาท ส่วน
เกษตรกรที่ปลูกข้าวเกษตรเคมี พบว่า การปลูกข้าวเกษตรเคมีมีต้นทุนทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ
5,472.27 บาท รายได้เฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 6,642.38 บาท ทำให้การปลูกข้าวเกษตรเคมีมีกำไรสุทธิ
เฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 1,170.11 บาท จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า เกษตรกรที่ปลูกข้าว
เกษตรอินทรีย์มีต้นทุนที่ต่ำกว่าเกษตรเคมี และมีผลตอบแทนที่มากกว่าเกษตรเคมี นอกจากนี้พบว่า
รายได้และต้นทุนการปลูกข้าวระหว่างเกษตรอินทรีย์และเกษตรเคมีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติ อย่างไรก็ตาม ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกำไรจากการปลูกข้าวทั้งสอง
แบบ

กรอบแนวความคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร (Population) ใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มที่ผู้วิจัยใช้เหตุผลในการ เลือกเพื่อความเหมาะสมในการวิจัย คือ กลุ่มสตรีการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย จำนวน 40 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ต้นทุนตามส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแก้ว

ตัวแปรตาม คือ ผลตอบแทนจากการลงทุน ROI การทำมะพร้าวแก้ว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอ

เชียงคาน จังหวัดเลย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ บทสัมภาษณ์ โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (Depth Interviews) ที่ได้ออกแบบขึ้นมา เพื่อรองรับวัตถุประสงค์ของการศึกษาประกอบกับการใช้สังเกตการณ์ทำงาน และกรรมวิธีการผลิต

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการทำมะพร้าวแก้วของกลุ่มสตรี

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนในการทำมะพร้าวแก้ว

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์จะนำมาวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Method) ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มสตรีการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย เป็นเพศหญิงทั้งหมด ส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 57.50 รองลงมาได้แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุ 41-50 ปี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และลำดับสุดท้ายอายุ 50 ปีขึ้นไป มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำมะพร้าวแก้ว ระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 67.50 ลำดับรองลงมาคือระยะเวลา 6-12 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 และระยะเวลา 1 - 6 เดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.50 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.50 ระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.00 ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายของการทำมะพร้าวแก้วใน อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย ต้นทุนวัตถุดิบในการทำมะพร้าวแก้ว ตั้งแต่เดือนที่ กันยายน 2563 ถึง เดือน มกราคม 2564 จากการสัมภาษณ์พบว่า

ต้นทุนวัตถุดิบในการทำมะพร้าวแก้วต่อเดือนจำนวนทั้งหมด 60,750 บาท

ต้นทุนค่าแรงงาน รวมทั้งหมดจำนวน 376,500 บาท

ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการทำมะพร้าวแก้วรวมทั้งหมด 40,660 บาท

ต้นทุนค่าเครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำมะพร้าวแก้ว รวมทั้งหมด 1181.80 บาท

ต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการทำมะพร้าวแก้ว 5 เดือน เป็นเงิน จำนวน 479,091.80 บาท

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนของการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย พบว่า

รายได้จากการขายในการทำมะพร้าวแก้ว

เดือนกันยายน มะพร้าวแก้วแบบเส้น 17,500 บาท มะพร้าวแก้วเกรด A 67,500 บาท มะพร้าวแก้วเกรด B 29,000 บาท รายได้อื่น ๆ 8,000 บาท รวมเป็นเงิน จำนวน 122,000 บาท

เดือนตุลาคม มะพร้าวแก้วแบบเส้น 19,250 บาท มะพร้าวแก้วเกรด A 65,000 บาท มะพร้าวแก้วเกรด B 31,600 บาท รายได้อื่น ๆ 6400 บาท รวมเป็นเงิน จำนวน 128,650 บาท

เดือนพฤศจิกายน มะพร้าวแก้วแบบเส้น 16,800 บาท มะพร้าวแก้วเกรด A 54,000 บาท มะพร้าวแก้วเกรด B 36,000 บาท รายได้อื่น ๆ 6,600 บาท รวมเป็นเงิน จำนวน 113,400 บาท

เดือนธันวาคม มะพร้าวแก้วแบบเส้น 20,650 บาท มะพร้าวแก้วเกรด A 68,000 บาท มะพร้าวแก้วเกรด B 39500 บาท รายได้อื่น ๆ 10200 บาท รวมเป็นเงิน จำนวน 138,350 บาท

เดือนมกราคม มะพร้าวแก้วแบบเส้น 23,800 บาท มะพร้าวแก้วเกรด A 75,000 บาท
มะพร้าวแก้วเกรด B 29,500 บาท รายได้อื่น ๆ 10,600 บาท รวมเป็น จำนวน 138,900 บาท
รวมรายได้จากการขายและรายได้อื่น ๆ 5 เดือนเป็นเงิน 641,300 บาท

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย การวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนของการทำมะพร้าวแก้ว อำเภอ
เชียงคาน จังหวัดเลย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ต้นทุนและผลกำไรของการแปรรูปผลิตภัณฑ์มะพร้าวแก้วของกลุ่มสตรี อำเภอเชียงคาน
จังหวัดเลย ในระยะเวลา 5 เดือน ต้นทุนและค่าใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 479,091.80 บาท รายได้เฉลี่ย
รวมทั้งสิ้น 641,300 บาท กำไรที่ได้ มีระยะเวลาคืนทุน 3 เดือน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ซาลิสสา
สุวรรณกิจ,กนกเนตร เปรมปรี (2559) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทนระหว่าง
การปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์กับเกษตรเคมี พบว่า การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบต้นทุน
และผลตอบแทนระหว่างการปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์กับเกษตรเคมีของเกษตรกร ตำบลบางใหญ่
อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการเพาะปลูก 2557 การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบตาม
สะดวก จำนวน 20 ราย ประกอบด้วยเกษตรกรที่ปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์ จำนวน 10 ราย และ
เกษตรกรที่ปลูกข้าวเกษตรเคมี จำนวน 10 ราย และรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ครั้งนี้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ t-testผลการวิจัยพบว่า การปลูกข้าวเกษตร
อินทรีย์มีต้นทุนทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 4,230.85 บาท รายได้เฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 6,007.55 บาท ทำให้
การปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์มีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 1,776.70 บาท ส่วนเกษตรกรที่ปลูกข้าว
เกษตรเคมี พบว่า การปลูกข้าวเกษตรเคมีมีต้นทุนทั้งสิ้นเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 5,472.27 บาท รายได้
เฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ 6,642.38 บาท ทำให้การปลูกข้าวเกษตรเคมีมีกำไรสุทธิเฉลี่ยต่อไร่เท่ากับ
1,170.11 บาท จากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า เกษตรกรที่ปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์มีต้นทุน
ที่ต่ำกว่าเกษตรเคมี และมีผลตอบแทนที่มากกว่าเกษตรเคมี นอกจากนี้พบว่ารายได้และต้นทุนการ
ปลูกข้าวระหว่างเกษตรอินทรีย์และเกษตรเคมีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตาม ไม่
พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกำไรจากการปลูกข้าวทั้งสองแบบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในงานวิจัย

ควรมีการศึกษาแผนพัฒนาตลาดที่ทันสมัยสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและเพื่อ
รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษากาการวิเคราะห์ต้นทุน ปริมาณและกำไรการทำ
มะพร้าวแก้วในรูปแบบอื่น ๆ และศึกษาการบริหารต้นทุนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เฉลิมขวัญ ครุฑบุญยงค์.(2554). การวิเคราะห์รายงานทางการเงิน.กรุงเทพมหานคร : บริษัท ซีอีดี
ยูเคชั่น จำกัด(มหาชน)
- ชาลิสสา สุวรรณกิจ,กนกเนตร เปรมปรี (2559) ศึกษาการเปรียบเทียบต้นทุนและผลตอบแทน
ระหว่างการปลูกข้าวเกษตรอินทรีย์กับเกษตรเคมี.การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ
เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 18 และล ำปางวิจัย ครั้งที่ 4
เพชร ชุมทรัพย์. (2554). วิเคราะห์งบการเงินหลักและการประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 12 ฉบับปรับปรุง
แก้ไข